

" Onkel Otto" Otto Bolin
 Född 18/8 1882 Hägg-
 dånger. Död 20/2 1960
 Reftele. Bodde i en liten
 stuga bakom Strands
 Barnhem..Begravd i
 Reftele



"Onkel Otto"
Otto Bolin
 (1882-1960)

sig.

Tjugofyra flyktningbarn från ett flertal länder lekte i gröngräset vid Strands barnhem, när Värnamo Nyheters medarbetare hade ärende åt detta håll. Värmen hade också lockat till friluftsbad i den närbelägna Annebergssjön, och detta var ett nytt, angenämt äventyr för de små.

Svenske flaggan vajade på den höga flaggstängen, ty det var flaggans dag, och det var som om den liksom skyddande vajade över småttingarna.

Men i all glädjen var det dock en smula vemodsstämning bland barnen. Den sista veckan har gått in för deras vistelse på Strand, och på måndag återvänder de till Österrike, som blivit hemlandet för deras anförvanter i den män de äger sådana.

De var glada åt solen, som sken, åt blommorna som just slog ut, åt ett återseende av dem, som väntade dem där hemma, men att skiljas från Strand, där de tillbringat några oförgätliga månader, är ändå inte så roligt. Men vistelsen där har nog skänkt dem ett minne, som de ej skall glömma.

Just som vi höll på med fotografering kom onkel Otto. Naturligtvis skulle han vara med, ty han, mästertiggaren, har i ej oväsentlig grad bidragit till flyktningbarnens för- måner på Strand. 65.000 kronor stor är den summa som han tiggat samman och överlämnat till barnhemmet, och det innebär att 19 å 20.000 är ökning under innevarande år. Onkel Otto har blivit en smula mager på senare tid. En svår sjukdom tvingade honom till vistelse på Värnamo lasarett, och han var nyligen hemkommen för att på Strand vila upp sig några dagar.

Han mottogs som en kung, när han återkom till Strand, berättar han, och att en matta rullades ut när han anlände på gårdsplanen, bekräftar ju också det kungliga mottagandet.

Men nästa onsdag är han redo att återupptaga sin verksamhet, och då blir det närmast några byar i Gnosjö, som besökes, och man får antaga, att invånarna där är redo att ge resultat åt onkel Ottos besök.

Lasarettvistelsen innebar ej att onkel Otto glömde barnen i Strand. När han låg jår i sin säng och det överst på feberkurvorna stod Otto Bolin, mästertiggare, passade han tillfällena, och frågan är vil-

Tiggde för Strand då han låg på Värnamo lasarett

Onkel Otto fortsätter tiggarfärderna. Barnbyte på IM-hemmet.

Nuvarande barnkontingenten, som nu måste lämna Strand, där det är som vackrast nu. I bakgrunden lektanterna Gun-Britt Olsson och Magdalena Wolff med Onkel Otto mellan sig.

ket som mest tillfredsställde honom när han lämnade lasarettet, den återvunna hälsan eller de 325 kronor, som han kunde överlämna när han återkom till Strand.

För de 325 kronorna tackade säkerligen onkel Otto vid givandet men nu vill han genom oss framföra sitt tack till läkare och all personal vid lasarettet som hjälpt honom till hälsa och därmed till möjlighet att fortsätta den verksamhet, som blivit hans livsuppgift.

Ty den uppgiften anser han vara välavlönad, när Strandbarnen jublar vid hans ankomst och omringar honom. Då är f. d. salfångaren själv fången av strålande barnaögon, som även räcker till att lysa på de vägar han vandrar.

När vi lämnade Strand, stod en liten flicka vid porten och vinkade till avsked. Snart vinkar hon farväl till Strand, och det är att hoppas att både hennes och de andras resmål så småningom skall bli något av vad Strand varit för dem.

L—t.